

καὶ μὴ δύνασθαι εὐρεῖν. καὶ ἀπαγγέλλοντος αὐτῷ, ὅτι τετε-
λεύτηκέ τις αὐτοῦ τῶν φίλων, ἵνα παραγένηται, σκυθρω-
πάσας καὶ δακρῦσας εἰπεῖν· 'ἀγαθῇ τύχῃ'. δεινὸς δὲ καὶ
ἀπολαμβάνων ἀργύριον ὀφειλόμενον μάρτυρας παραλαβεῖν.
καὶ χειμῶνος ὄντος μάχεσθαι τῷ παιδί, ὅτι σικύους οὐκ
ἠγόρασεν. καὶ τὰ παιδιά ἑαυτοῦ παλαίειν ἀναγκάζων καὶ
τροχάζειν [καὶ] εἰς κόπον ἐμβαλεῖν. καὶ ἐν ἀγρῷ αὐτὸς
φακῆν ἔψων δις ἄλας εἰς τὴν χύτραν ἐμβαλὼν ἄβρωτον
ποιῆσαι. καὶ ὕοντος τοῦ Διὸς εἰπεῖν· 'ἠδύ γε τῶν ἄστρον
νομίζει', (ὅτι δὴ καὶ οἱ ἄλλο λέγουσι πίσσης.) καὶ λέγον-
τός τινος· 'πόσους οἶει κατὰ τὰς Ἱερὰς πύλας ἐξενηνέχθαι
νεκρούς'; πρὸς τοῦτον εἰπεῖν· 'ὅσοι ἐμοὶ καὶ σοὶ γένοιτο'.

IZ (ID)

ΔΕΙΣΙΔΑΙΜΟΝΙΑΣ

Ἄμέλει ἢ δεισιδαιμονία δόξειεν (ἂν) εἶναι δειλία πρὸς
τὸ δαιμόνιον, ὃ δὲ δεισιδαίμων τοιοῦτός τις, οἷος ἐπιχρωνῆν,
ἀπονιράμενος τὰς χεῖρας καὶ περιορανάμενος ἀπὸ ἱεροῦ
δάφνην εἰς τὸ στόμα λαβὼν οὕτω τὴν ἡμέραν περιπατεῖν.
καὶ τὴν ὁδὸν εἰς ὑπερδράμη γαλῆ, μὴ πρότερον πορευ-
θῆναι, ἕως διεξέλθῃ τις ἢ λίθους τρεῖς ὑπὲρ τῆς ὁδοῦ
διαβάλλῃ. καὶ εἰς ἴδη ὄφιν ἐν τῇ οἰκίᾳ, εἰς παρείαν, Σα-
βάζιον καλεῖν, εἰς δὲ ἱερόν, ἐνταῦθα ἠρῶον εὐθὺς ἰδρύ-
σασθαι. καὶ τῶν λιπαρῶν λίθων τῶν ἐν ταῖς τριόδοις
παριῶν ἐκ τῆς ληκύθου ἔλαιον καταχεῖν καὶ ἐπὶ γόνατα
πεσῶν καὶ προσκυνήσας ἀπαλλάττεσθαι. καὶ εἰς μῦς θύ-